

af Ministeren efter Forhandling med de nærmest interesserede Erhvervsorganisationer, det vil sige Industriraadet, Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk og andre. Udvalget og det Nævn, der oprindeligt fandtes i Ministerens Forslag har man forladt; man har ment det rigtigst, at Ministeren selv fik Ansvaret, og at dette ikke paa nogen Maade burde forringes gennem Nedsættelse af et saadant Udvalg. Det er en Forudsætning for Ydelsen af Laan, at der stilles Sikkerhed. Der er særlig tænkt paa Laan til Udvidelse af Bedriften, til Nyanskaffelse af Maskiner og Materiel; derved skulde der kunne skabes Mulighed for en billigere Produktion, idet der bl. a. er tænkt paa Indkøb af Raastoffer og lignende. Hovedformaalet er i øvrigt at bidrage til at nedsætte Produktionsomkostningerne det mest mulige; fra alle Sider er det hævdet, at Produktionsomkostningerne maatte ned, for at Konkurrencen kunde optages særlig med de udenlandske Markeder for Øje. Som det fremgaar af Lovforslaget, foreslaas Laanene ydet til den rimelige Rente af 5 pCt. p. a., og de skal afdrages paa 5 Aar. Der er dog indført den Bestemmelse i Ændringsforslaget, at Laanene kan ydes afdragsfrit i 2 Aar, saafremt Forholdene maatte tale derfor, og der kan gives Henstand med Erlæggelse af Renter indtil Udløbet af det første Aar, men Renter skal der betales hele Tiden.

Hvad angaar Støtte til Eksportvirksomheden har jeg omtalt, at der allerede er stillet en udvidet Eksportkredit til Raadighed for Erhvervslivet, og det Forslag, her foreligger, er et Forslag om eventuelt yderligere at søge Eksportvirksomheden og derigennem ogsaa Beskæftigelsen i Industrien øget. Man har i saa Henseende foreslaaet, at der forsøgsvis stilles et Beløb til Raadighed som Støtte til Afholdelse af Udgifter til Katalogmateriale, Konsulentvirksomhed eller lignende i Aaret 1926—27. Om Beløbets Størrelse er der intet fastsat i Forslaget, men det er bestemt, at de paa-gældende Beløb paa almindelig Maade skal bevilges efter Forhandling mellem Ministeren og Rigsdagens Finansudvalg. Hvad angaar Spørgsmaalene om Produktionsomkostningernes Nedsættelse og om øget Eksport, ser man af Referaterne af det store Industrimøde i Gaar, at begge disse Spørgsmaal har været i høj Grad paa Tale. Sagen har ogsaa paa Forhaand vundet Forstaaelse hos Rigsdagens store Flertal, hos Rigsdagen i det hele taget, idet det konservative Folke-

parti, som jeg nævnte, subsidiært tiltræder Flertallets Ændringsforslag.

De Foranstaltninger, der skulde træffes i Henhold til Lovforslaget, er foreslaaet udvidet ud over den 1. Juni 1926, der var sat som Grænse i det af Ministeren fremsatte Lovforslag. Udvalget har foreslaaet, at Loven skal gælde hele Finansaaret 1926—27, idet man i Udvalget har den Opfattelse, at Krisen ikke er saa forbigaaende, at man kan tænke sig, at der vilde kunne gives den fornødne Støtte, hvis man indskrænkede sig til de Foranstaltninger, der iværksættes inden 1. Juni 1926.

Endelig vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at der i Betænkningen indeholdes et Memorandum angaaende de ved Lovforslagets Behandling i Folketinget og senere ved første Behandling i dette høje Ting omtalte Oplysninger fra Holland. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa, dette Memorandum taler jo for sig selv.

Jeg skal derefter ud fra det principielle Standpunkt, mit Parti har i Toldspørgsmaalet, tillade mig at fraraade at stemme for Mindretallets Ændringsforslag og anbefale at stemme for det af Flertallet igennem dets Ændringsforslag fremsatte Lovforslag, der forhaabentlig kan blive til Gavn og Støtte for de betrængte Erhvervsgrene.

Tvede: Ved Sagens første Behandling udtalte jeg en Beklagelse af, at det fra Folketinget oversendte Forslag kun havde Støtte fra Regeringspartiet og det radikale Venstre. Jeg mente, at dette vilde vanskeliggøre Sagens videre Gang i Rigsdagen, og Udvalgsbehandlingen har jo ogsaa været ret vanskelig. Jeg har set udtalt i en Korrespondance til den radikale Provinspresse, at det var en sendrægtig Behandling, Kriseværns- og Krisehjælpslovsforslagene fik her i Tinget. At den ikke har været hurtig, kan vi jo alle se af Tiden, der er medgaaet dertil, men jeg tror dog ikke, man skal begynde at kaste Skylden fra det ene Parti over paa det andet, fordi vi først i Dag er naaet til anden Behandling, idet jeg er tilbøjelig til at tro, at man fra alle Sider har sine Grunde. Vort Parti har gentagne Gange erklæret sig rede til at afslutte Forhandlingerne og lade Lovforslaget komme frem her i Salen, for selv om det saa var blevet forkastet, kunde man jo efter de Udtalelser, der er faldet fra den højtærede Erhvervsminister, have ventet, at der var kommet Forslag om andre Foranstaltninger til Bekæmpelse af den Krise, hvori Landet for Tiden befinder sig.